

ratet ikke er funktionsdygtigt eller ikke er i overensstemmelse med gældende regler.

Videre foreslås det, at føreren skal kunne få frakendt førerretten ubetinget, hvis føreren har kørt i et køretøj uden at hastighedsbegrænseren lovligt er installeret eller har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænsere, eller føreren vidste eller burde have vidst, at der var foretaget et sådant indgreb. Det samme foreslås gældende, hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom.

Endelig foreslås, at der i tilfælde af overtrædelse af hastighedsgrænserne for de hastighedsbestemte køretøjskategorier vil kunne ske ubetinget frakendelse af førerretten ved hastighedsoverskridelser med mere end 40 pct. i tilfælde, hvor den tilladte hastighed er over 30 km i timen.

4. Trafikministeriets overvejelser vedrørende en revideret buslov

Buslovgivningen skal varetage flere funktioner. Den skal bl.a. sikre, at buskørsel kan foregå under trykkelige former af hensyn til færdselssikkerheden. Dette sikres gennem lovgivningens angivelse af økonomiske, vandelsmæssige, faglige og uddannelsesmæssige krav, der skal være opfyldt, forinden der kan udstedes en tilladelse - samt gennem fastlæggelse af bestemmelser for tilbagekaldelse af tilladelser og øvrige sanktioner, såfremt der udføres buskørsel i strid med lovgivningen.

Buslovgivningen skal endvidere fastlægge rammerne for den erhvervmæssige og dermed tilladelsesbaserede kørsel i forhold til den ikke-erhvervmæssige buskørsel, der kan udføres tilladelsesfrit. Afgrænsningen er af betydning for konkurrenceforholdene på busområdet.

Afgrænsningen mellem den erhvervmæssige og ikke-erhvervmæssige buskørsel fremgår i dag af busbekendtgørelsen. Imidlertid foreslås det, at denne afgrænsning indføres i selve loven, således at det her klart kommer til at fremgå, hvad der forstås ved erhvervmæssig buskørsel.

Med den gældende buslov kan trafikministeren fastsætte regler om tilladelsesfrit udlån mellem ikke-erhvervsdrivende foreninger, klubber og lignende. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 33 af 15. januar 1997 om buskørsel. De nuværende bestemmelser om tilladelsesfrit udlån omfatter ikke plejehjem og lignende institutioner.

Udover at fastlægge rækkevidden for det tilladelsesfrit udlån i selve loven, foreslås det af hensyn til kommunernes sociale indsats over for ældre, at pleje-

hjem m.v. i forbindelse med den foreslåede ændring af afgrænsningen mellem erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig personbefordring tillige får mulighed for tilladelsesfrit udlån af busser i lighed med de regler, der gælder for foreninger, klubber og lignende sammenslutninger.

Inden for den erhvervmæssige buskørsel har afgrænsningen mellem rutekørsel og andre former for buskørsel ligeledes betydning for konkurrenceforholdene i branchen.

På baggrund af buslovsudvalgets anbefalinger foreslås det således, at der i loven indføres en tydelig afgrænsning mellem rutekørsel og andre former for buskørsel, ligesom der foreslås en mere præcis afgrænsning af begrebet rutekørsel.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om afgørelseskompetencen, således at det af loven kommer til at fremgå, hvilke typer afgørelser der træffes af henholdsvis Færdselsstyrelsen og Persontrafikrådet.

Set i lyset af regeringens integrationslov (lov nr. 474 af 1. juli 1998) foreslås det endvidere, at kravet om dansk indfødsret for tilladelsesindehavere samt ansvarlige ledere i selskaber ophæves.

Buslovsudvalget har endvidere anbefalet, at der fortsat skal være mulighed for at tilbagekalde tilladelser, ligesom det er foreslået, at politiets adgang til tilbageholdelse af busser, der udfører erhvervmæssig personbefordring i strid med lovgivningen, udvides.

Buslovgivningen indeholder allerede i dag bestemmelser, der tager sigte på en nedbringelse af antallet af lovovertrædelser i relation til buskørsel. Imidlertid foreslås en præcisering og udvidelse af mulighederne for tilbagekaldelse af tilladelser m.v., ligesom der sker en præcisering af, at politiet kan tilbageholde køretøjer, med hvilke der er udført personbefordring i strid med lovgivningen på området.

Samtidig foreslås der en generel lettelse af adgangen til domstolsprøvelse, idet det i videre omfang end efter den nugældende lov vil være den tilladelsesudstedende myndighed, der på vegne af tilladelses- eller godkendelsesindehaveren indbringer en afgørelse for domstolene, ligesom der, når en tilladelse eller en godkendelse tilbagekaldes som følge af strafbare overtrædelser af buslovgivningen eller anden lovgivning, etableres en ordning, hvorefter sagen i så fald indbringes for domstolene i strafferetsplejens former. Denne del af forslaget har nær sammenhæng med forslag til lov om ændring af færdselsloven og godskørselsloven m.v., jf. L 108, hvori der er foreslået tilsvarende bestemmelser.